Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1867-08-05)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: ”BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1867-08-05)”, i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 551. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-001-shoot-L0018250060010339.pdf (tilgået 16. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind, *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind),*

Udenrigsminister Grev Frijs til Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin

.

Kjøbenhavn, 5. August 1867.

Kjære Quaade! Tak for . . . det nys modtagne lange Brev; om den deri omhandlede Sag har jeg fuldkomment den samme Opfattelse som De, at Besøget kun er til Skade og vil give Anledning til Ophidselse og det er endog saa vidt, at dette erkjendes af vore National-Liberale, det vil sige af de fornuftigere af disse. Det følger af sig selv, at, naar Besøget nu engang ikke kan hindres, maa der sørges for, at det bliver saa anstændigt som muligt, og Bestræbelserne gaae fra Manges Side i den Retning, dog er jeg ikke fuldkommen beroliget, da jeg hører at Lehmann skal udbringe Gjæsternes Skaal, thi det skulde være et Mirakel om han kunde dye sig, men han skal lægge særlig Vægt paa at tale ved denne Leilighed og det skal være anseet for bedst, at det da blev en af de officielle Taler, for at den kunde komme under en Slags Censur af Selskabet eller Foreningen; al Forsigtighed forekommer mig at være spildt paa den Herre. — Den slesvigske Sag vedbliver at være Gjenstand for saavel franske som tydske Blades Opmærksomhed og det meest Fremtrædendes. 552i de tydske Blades sidste Paastande er, at dette er en reen tydsk Sag; at Sagen vil kunne endes uden en Conference anseer jeg for en Umulighed, og da det kan være i høieste Grad sandsynligt, at Preussen ikke indlader sig herpaa, (idetmindste synes det i sin Tid givne Svar paa den Luxemborgske Sag, nemlig at Conferencen begrændsedes til dette Spørgsmaal, indirecte at indeholde, at man vilde forvare sig imod en slig Behandling af den slesvigske Sag) saa er der ikke stor Sandsynlighed for, at der vil komme Noget derudaf; det forekommer mig aldeles klart, at Østrig fortsætter sin Politik, kun paa en anden Maade, thi mens den i 1864 rendte med og udførte Preussens Gjerning, saaledes er den nu paa en vis Maade beredvillig til at offre sin Indflydelse paa dette Spørgsmaal, naar den herfor kan erholde Noget til Vederlag, idet den heller ikke vil støde tydsk Forfængelighed for Hovedet. At England i dette Spørgsmaal heller ikke vil røre sig synderligt, idetmindste naar Spørgsmaalet antager en alvorligere Carakteer, er sikkert, og herfor borger Dronningens personlige Politik i dette Spørgsmaal; det bliver da et Spørgsmaal, om Frankrige og Rusland ønske at bilægge denne Sag og da beroer det paa, med hvilken Kraft og Vægt, man ønsker dette Spørgsmaal afsluttet; Rusland ønsker dette Spørgsmaal muligviis ud af Verden, hvorimod det er stor Tvivl underkastet, hvorvidt dette er Tilfældet med Frankrige; at Preussen ikke ønsker at retrocedere, herom kan intet Menneske tvivle, da det har skabt sig selv alle de Vanskeligheder, som det er muligt, for at Retrocessionen ikke skal kunne udføres, og at det Hele skal blive saa besværligt som muligt. Efter Deres Brev lader det til, som om Svaret snart kunde ventes, personligt vilde dette være mig kjært, thi jeg kunde da have gjensvaret, forinden jeg tog mig en Ferie; i Slutningen af August eller i de første Dage af September Maaned ønskede jeg nemlig at være aldeles fritaget for Forretninger, deels fordi jeg trænger til en fortsat Hvile af nogle Uger samt Beskjæftigelse med ogs. 553Eftersyn af mine egne Sager, deels fordi min Datters Bryllup skulde holdes i denne Tid. —

Med Hensyn til de i Deres sidste Oplysninger indeholdte Ord om, at Noten fra Deres Side var afgivet skriftlig og at saaledes Umuligheden var der, at De ikke kunde have gjort de i de østrigske Aviser antydede Bemærkninger om Als og Dübböl, da har jeg naturligviis aldrig troet paa Sandheden heraf, men det er slet ingen Skade, at man ogsaa andetstedsfra gjør opmærksom paa, at her ligger Vanskeligheden, thi uden Retrocessionen af denne Ø har Sagen ikke nogen politisk Betydning for Danmark, ligesom den tilsigtede Forbedring af Forholdet umulig vil kunne indtræde, og det forekommer mig at være langt at foretrække at være fri for Taknemmelighedsgjæld; dog indseer jeg tilfulde, at man med fuld Berettigelse kan forsvare en anden Opfattelse, nemlig den, at Noget er bedre end Intet, men her bliver altid Spørgsmaalet, hvad maa du give for dette »Noget«, og hvor stort Værd har dette i og for sig, thi skal der betales mere derfor, end det er værd, herved ikke alene regnet i Penge men ogsaa i høiere Interessers Valuta, da er der Tab istedetfor Gevinst forbundet hermed og der synes derfor ingen Opfordring frivillig til at indgaae paa sligt Tilbud. . . .

C. E. Frijs.